

Standpunkt, glæder det mig, at han endelig har forladt Wisnepolitiken og er gaaet over til Forhandlingspolitiken, hvor vi saa ville kunne mødes ogsaa i Behandlingen af dette Lovforslag. Ja, jeg vil behandle dette Lovforslag saglig, men jeg ønsker at stille i Spidsen for denne Forhandling dette, at jeg ønsker, at vi skulle til en virkelig alvorlig Behandling af det store Retspørgsmaal. Det er det, jeg vil have stillet i Spidsen, og det mener jeg, at jeg har sagt saa tydeligt, at det ikke kunde misforstaaes, og saa vidt jeg opfattede den høitærede Justitsminister, er det heller ikke blevet misforstaaet af ham, idet han udtalte, at hvis man ikke opnaaede Andet i Udvalget, end at man kom med en Opfordring fra Udvalget til Ministeren om at forelægge den store Retsreform, var der mere Værdi deri for ham, end naar man vedtog Lovforslaget og ikke ønskede Retsreformen gennemført i en nær Fremtid, men han ønskede selvfølgelig helst begge Dele, baade en Opfordring om at fremkomme med Retsreformen og Fremme af dette Lovforslag. Naar man kan fremme dette Lovforslag, uden at det lægger nogen Hindring i Veien for Fremkomsten af den store Retsreform, skal der ikke fra min Side lægges nogen Hindring i Veien derfor — for at udtale mig tydeligere. Men man vil allerede have lagt Mærke til, at der under Forhandlingen af dette lille Lovforslag er fremkommet Krav paa Forandringer i flere Henseender, som man lige saa godt kan fremme sammen med dette Lovforslag, selv om man kan sige, at det griber lidt mere ind i det nuværende System end det nu forelagte Lovforslag, men nogen virkelig Forstyrrelse vil der ikke fremkomme. For ikke at blive misforstaaet, skal jeg udtrykkelig nævne saadanne Tilfælde: Fristen for Domsaffigelsen; den kan faktisk i mange Tilfælde forkortes, uden at man griber ind i det nuværende System, ligesaa vel som Udsættelsesfristen og Fristen til Udskrift af Domsakten m. m. Der er mange Spørgsmaal, der kunne komme frem og trænge til Drøftelse, men er det virkelig Meningen, at man skal gaa fra det nuværende Retsystem over til det paatænkte nye System, saa skal jeg ikke fremkomme med større Krav end det nuværende Lovforslags, men tage fat paa Behandlingen af dette i Haab om, at vi i en nær Fremtid kunne komme til en alvorlig Behandling af de store Reforme. Er det derimod Meningen, at man skal bibeholde den nuværende Retsordning, kan jeg ikke lade mig nøie med det foreliggende lille Lovforslag. Hvad jeg her har udtalt, er egentlig en videre Udvikling af Tanken i mit første Foredrag. Der er

heller ingen Grund for Ministeren til at tro, at Thinget ikke skulde fremme denne Sag, fordi man ikke, da den sidst forelaa her, naaede videre end til et Udvalgs Medsættelse. Thi, som det maa være Ministeren bekendt, var Sagen i Udvalget jo lagt i en af Regjeringens Benner's Haand, og der blev holdt mange og lange Møder om denne Sag, uden at man naaede til noget virkelig Resultat, ja ikke en Gang saa vidt, at der blev afgivet en foreløbig Betænkning. Det var imidlertid af Mangel paa Tid, saa jeg siger, som der blev udtalt af den høitærede Minister og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), at hvis vi alvorlig skulle til at behandle denne Sag, vil der udræves baade Tid til at behandle Sagen og Tid til at føre den ud i Livet, naar den endelig er vedtagen af Rigsdagen.

M. Sørensen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at komme ind paa en Kritik af det foreliggende Forslag. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ringsted (Sauridsen) i, at enten vi faaer dette Lovforslag vedtaget eller ikke, vil nogen stor Lempe eller Ulempe for Befolkningen ikke flyde deraf. Skal man ind paa Ændringer i vor Retspleie, er det ganske anderledes Ændringer, som Befolkningen trænger til end det, som her er foreslaaet. Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at rette et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister. Den høitærede Justitsminister udtalte i Fjor ved en Sags Behandling, at det vilde være ham en overordentlig Fornøielse at fremkomme med den store Retsreform her i Thinget, blot Ministeren kjendte Thingets Ønske i denne Retning; vidste Ministeren, at Thinget ønskede Retsreformen frem, skulde den komme, ellers ikke. Noget lignende udtalte den høitærede Minister i Dag og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) sluttede sig dertil, idet han vilde ønske, at der maatte fremkomme et alvorligt Ønske fra Thinget om at faaer Retsreformen frem. Jeg forstaaer ikke disse Udtalelser fra den høitærede Justitsminister, og jeg veed ikke, hvad de sigte til, for Noget maa de sigte til, og dette Noget maa da altsaa være det, at Thinget til en given Tid har udtalt sig mod Retsreformen eller stillet sig paa en saadan Maade, at Justitsministeren deraf har fundet Anledning til at tro, at Folkethinget ikke ønskede en saadan Reform fremmet. Hvis der ikke ligger en saadan Mening i Justitsministerens Ord, og det er det, jeg spørger Justitsministeren om, forstaaer jeg ikke, hvad den høitærede Justitsminister sigtede til med sin Ud-